

Behandling — ved Toldlove. Der kan tages Hensyn og skal tages Hensyn til Erhvervs-livet, selvfølgelig! Toldloven gives for Fol-kets og Erhvervenes Skyld, der skal tages sagligt Hensyn ved hver enkelt Told-position til Industriens særlige Forhold og Kaar. Det har vi altid hævdet fra vor Side. Men den Krise, vi har været inde i det sidste Par Aar, har vi ganske vist aldrig ment kunde afhjælpes ved en Toldlov, men vi har tillige set saaledes paa det, som jeg udtalte ved Toldlovsforlaget første Behandling, at saa længe Toldlovsforhand-lingerne var svævende, vanskeliggjorde de Arbejdet paa virkelige effektive Krise-foranstaltninger. Ogsaa af den Grund har vi ønsket Arbejdet paa Toldloven afsluttet, helst positivt, eventuelt negativt, men afsluttet, hvad Venstres Ordfører ogsaa erkendte, at jeg Gang paa Gang har ud-talt i Toldlovsudvalget: en Afslutning maatte vi have. Først da vilde der for Alvor blive Mulighed for, Ørenlyd for, Kraft til at rejse Kravet om Kriseforan-staltninger.

Regeringen følger Haanden-i-Bukselom-me-Politikken, de korslagte Armes Politik, Ligegyldighedens, Sorgløshedens Politik. Vi anser det for fordærveligt for hele vort Erhvervsliv, og derfor ønsker vi denne Regerings Fald hurtigst muligt, hellere i Morgen end i Overmorgen, derfor ønsker vi Valg hellere om en Maaned end om et halvt Aar. Vi ønsker denne Regering styrtet og ønsker Valg hurtigst muligt, vi, der ikke har lagt Skjul derpaa, vi, der aabent og ærligt har stillet vore Mistillids-vota og kun beklager, at et Flertal ikke har sluttet sig til dem, men paa den anden Side i hver enkelt Sag driver en fuldkommen saglig, loyal Forhandlingspolitik, som vi har gjort med alle de Skatteløve, jeg har nævnt, og som vi har gjort med Alders-renteloven. Hvis der endnu er et svagt Haab — eller maaske et virkeligt Haab — for den højtærede Indenrigsminister om at faa Aldersrenteloven gennemført, ved enhver, der har fulgt Udvalgsforhandlingerne, at havde vi Socialdemokrater ikke siddet der, saa havde der været lukket nu. Om det alligevel kan blive til noget, om Loven kan faa en saadan Skikkelse, som vi ønsker, det ved man ikke bestemt, men vi har drevet paa, som vi altid driver paa. Vi

har aldrig den Følelse, at vi misunder en Regering at gennemføre noget, der efter vor Mening er godt eller sagligt forsvarligt. Vi har aldrig drevet negativ Politik paa dette Omraade, vi ønsker tværtimod, at Regeringen skal gennemføre det mest mu-lige. Vi faar saamænd nok at bestille endda, naar vi kommer til; lad dem dog gøre saa meget som muligt forinden, des lettere bliver det for os, bare det gaar i den rigtige Retning. Vi er aldrig misundelige der, vi ønsker aldrig, det skal bryde sammen og blive til ingenting. Vi ved desuden — saa megen Menneskeerfaring har vi ogsaa vundet, saa meget Kendskab til Vælgerne og til Folkepsykologien —, at det maaske slet ikke er rentabelt at gennemføre alt for meget. Men det er en Ting for sig. Vi har altid ført den samme Politik som Jaurès, da han stod i Spidsen for Socialdemokratiet i Frankrig. Han drev paa for at faa Rege-ringerne til at gennemføre deres eget Pro-gram, deres egne Sager. Han sagde: Det er jeres Pligt, I skal ikke skulke jer derfra; hvis der er Flertal for noget, skal det gen-nemføres, saa skal I ikke sidde og lure-passe eller skulke; I skal gennemføre det, det er jeres Pligt, saa gør i jeres Mission, og saa kommer vi og gør vor. Saadan sagde Jaurès altid, og han fik til sidst drevet det radikale Parti til at gennemføre hele sit Program og derved næsten ud-tømme sig selv, og derved gavnede han baade Fremskridtet og den almindelige Udvikling og sit eget Parti og dets Frem-tidspolitik. Saadan har vor Politik været overfor baade Venstre og de Radikale og Højre: Gennemfør, hvad I har sagt, I vil gøre. Denne Regering skrev Aldersrenten paa sit Program endda som et Trontale-tilsagn. Saa højtideligt skulde det være. Man havde ved Valgene sagt, at man vilde gennemføre noget saadant, man var ingen-lunde usocial eller antisocial, og i selve Trontalen blev Aldersrenteloven bebudet. Vi har ikke bestilt andet end at drive paa, drive frem. Jeg har ganske vist mærket af og til, at Venstremænd har siddet og sagt: Vil Socialdemokraterne gaa med os, vil Højre gaa med os? Da har jeg altid sagt: Gaa frem, godt Mod, Antonius, du har jo intet ondt bedrevet. Er det jeres Overbevisning, at det skal gennemføres, maa I ikke skele til Højre eller til Social-